

مدل رصد خدمات درمانی کشور

Institute for Futures Studies in Health

به طوری که بیش از ۷۰/۹ درصد از مؤسسات درمانی کشور وابسته به دانشگاه‌های علوم پزشکی بوده و ۱۸/۸ درصد در اختیار بخش خصوصی است. نمودار ۱ واحد‌های ارائه دهنده خدمات درمانی را نشان می‌دهد. لازم به ذکر است که بسیاری از این مرکز می‌توانند در هر دو بخش خصوصی و دولتی دیده شوند.

اهداف نظام خدمات درمانی

نظام خدمات درمانی همچون هر نظام دیگری دارای اهداف تعريف شده و مشخصی است، که به شرح ذیل می‌باشد:

- افزایش دستیابی جامعه به امکانات درمانی
- ایجاد تناسب در سطوح خدمات درمان عمومی، تخصصی و فوق تخصصی

کشور

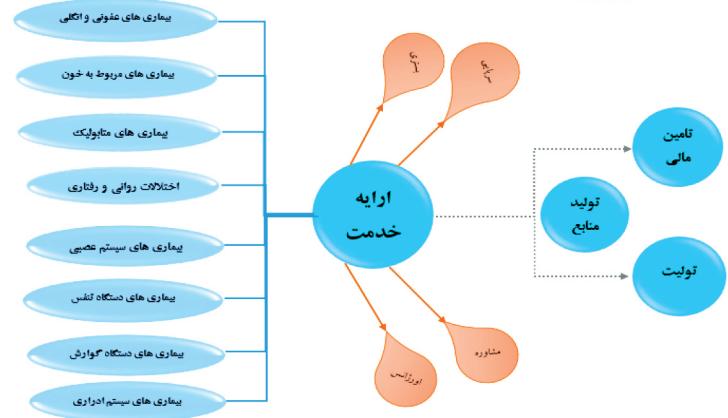
- جلوگیری از مصرف بی‌رویه دارو
- تأمین موجبات ارتقاء سطح علمی و تخصص پزشکان و بازآموزی جامعه پزشکی
- افزایش کارایی مرکز درمان شیری و استفاده بهینه از ظرفیت‌ها و منابع انسانی
- تأمین موجبات و مشارکت فعالیت بخش غیردولتی در سرمایه‌گذاری ها

مدل مفهومی ارائه خدمات درمانی

در بررسی با توجه به مدل پایه ارائه شده که شامل ۴ جز اصلی تولیت، تولید منابع، تامین مالی و ارائه خدمت می‌باشد، خدمات درمانی در ۴ حوزه سرپایی، بستری، اورژانس و مشاوره و در قالب بیماری‌های مختلف ارائه و توسط شاخص‌هایی همانگ با این حوزه‌ها و بیماری‌ها ارزیابی می‌شود. مدل مفهومی ارائه شده در شکل زیر آمده است.

چالش های آماری

- ضعف سیستم اطلاعات سلامت و عدم وجود منابع اطلاعاتی قابل اعتماد و قابل دسترس در قالب یک مجموعه استاندارد شده
- محدودیت شاخص های مربوط به ارزیابی مردم و مصرف کنندگان از کیفیت و نحوه ارائه خدمات
- وجود مشکلات عمیق فرهنگی در نوع نگاه به آمار و اهمیت آن
- وجود فرهنگ سرزنش و ترس از ارائه آمار واقعی
- عدم وجود سیستم آنلاین برای جمع آوری شاخص ها و عدم وجود شاخص های مناسب و بازخوراند مناسب از این شاخص ها در تمامی سطوح ارائه خدمات درمانی
- ارائه شاخص های اغلب بی اهمیت، جزئی و بی تاثیر در پیشرفت نظام درمان و فراموشی شاخص های ضروری
- عدم وجود نرم افزاری واحد برای گزارش آمارهای مربوط به حوزه درمان و عدم ارتباط نرم افزارهای آماری موجود ارائه شده و تولیت نامشخص جمع آوری و هماهنگی و گزارش آمارها
- عدم کاربری صحیح از آمارهای ارائه شده و اهمیت ندادن پرسنل به گزارش آمارها و استفاده از داده ها
- عدم استناد به داده ها و نتایج آماری در تصمیم گیری ها

شاخص های ارزیابی ارائه خدمات درمانی

با توجه به گزارشات WHO, World Bank, OECD حدود ۱۶۰ شاخص در مقوله های مختلف مربوط به درمان تحت عنوان های مختلف (به عنوان مثال شاخص های درمان، شاخص های کنترل عفونت های بیمارستانی، شاخص های عملکردی، شاخص های کارآیی و اثربخشی بخش های سربایی و بستری) معرفی شده اند. در بررسی کلی این شاخص ها، ۸۵ شاخص هسته ای شناسایی و مورد ارزیابی مجدد قرار گرفت، که با توجه به همپوشانی تعدادی از شاخص ها به ۶۷ شاخص اصلی در حوزه درمان رسیدیم. در گزارشات موجود وزارت بهداشت و درمان تنها ۱۳ شاخص در حوزه درمان درسایت وزارت بهداشت و آموزش پزشکی گزارش شده است. نمونه شاخص های پیشنهادی در قالب معیارهای هشتگانه ارزیابی بروندادهای مدل ارائه شده در جداول زیر آورده شده است.

معیار	نمونه شاخص ها	وضعیت کواردشده در ایران در سال ۹۳	خصوصی	دولتی
بهره وری	متوسط ضرب امثال تخت	-	-	۷۹,۷۱
	نسبت مراجعین برای دریافت خدمت خاص به کل مراجعین	۲,۲۵	-	۱,۳
دسترسی	شاخص تراکم پزشکی عمومی به ازای هر ۱۰۰ نفر جمعیت	۱,۲۸	-	-
	قابل استفاده از خدمات	-	-	-
کیفیت و اینمنی	میزان عفونت بیمارستانی	% ۱۵	-	-
	میزان خطای پزشکی	-	-	-
ثبت و تداوم	نرخ حفظ درمان ضد رتروویروسی	-	-	-
	تمداد بیماران پیگیری شده بیش از تعریض	-	-	-
عدالت	روابط حقوقی بیمار	-	-	-
	درصد پوشش بیمه همگانی	% ۹۹,۷۷	-	-
پاسخگویی و شفافیت	میزان مراجعه به مراکز درمانی به تغییک نوع بیمه	-	-	-
	میانگین زمان صرف شده برای دریافت خدمت بد ساعت	۳,۶۹	۴,۳	-
جامعیت	میزان اطلاع رسانی عمومی	-	-	-
	تمداد ارجاعات اتفاق و عمودی	-	-	-
هماهشتی				

اهم چالش های نظام خدمات درمانی در ایران

چالش های کلی در نظام خدمات درمانی به دو دسته ای اصلی چالش های کلی مربوط به ارائه خدمت و چالش های آماری و اطلاعات تقسیم می شوند:

چالش های کلی مربوط به ارائه خدمت

- ضعف در انجام مطالعات جامع و هدفمند، به دور از هر گونه سوگیری در تمامی طرح های بخش های مختلف نظام سلامت برای جلوگیری از صرف

